

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ja, vi har haft en eller anden høring om EF-Domstolen, og jeg synes i virkeligheden vi må gå videre med det arbejde også for at få præciseret vores egne målsætninger.

Nu har jeg jo den opfattelse, som hr. Per Clausen godt ved, at det ville være gavnligt at få så meget af forfatningstraktaten igennem som overhovedet muligt. Men hvis vi alligevel kommer ind på, at der er en række elementer i forfatningstraktaten, som vi skal til at drøfte mere grundlæggende, så mener jeg også, at det her kan være et af de elementer, vi tager med.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg har et enkelt spørgsmål. Vi er jo fuldstændig opmærksomme på, at man har de forskellige grænser på de 30 ha og de 2 ha, men kan fru Lone Dybkjær ikke give mig ret i, at det kunne være farligt at begynde at ændre vores grænseværdier midt i det her, altså at det kunne virke som en udfordring over for EF-Domstolen at sige, at det her ikke er velbegrundet, for nu ændrer man pludselig på nogle grænser, som man ikke har haft i forvejen?

Altså, det er vores begrundelse for det, og jeg vil gerne spørge fru Lone Dybkjær, om hun ikke er opmærksom på, at der er en risiko, hvis vi begynder at ændre på vores grænser for ligesom at håndhæve det, som vi jo alle sammen gerne vil. Når vi ikke har gjort det, er det, fordi vi føler en vis frygt for, at det vil blive taget, om jeg så må sige, ilde op i forhold til den domstolsafgørelse, der er truffet.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil godt sige til hr. Allan Niebuhr, at jeg ikke tror, at vi aner noget som helst om, hvordan Domstolen vil reagere. Vi troede jo heller ikke, at vi ville få denne dom. Hr. Allan Niebuhrs tale til os var, at han ikke tror, det får så stor betydning for bosætningen på landet. Jeg tror, det influerer på bosætningen på landet. Det, der jo ville være rart, var, hvis vi kunne få noget faktisk viden.

Jeg siger ikke, vi ikke skal lukke det hul nu. Men jeg føler mig ikke ved at læse dommen overbevist om – men det kan man jo have forskellige opfattelser af – at man ikke kunne ændre på grænserne, vel? Det siger f.eks. ministeriets embedsfolk at man nok ikke kan. Men jeg

synes f.eks. ikke, vi har været inde og drøfte de her 2 ha.

Vi har da lov til at sige: O.k., der er en udvikling nu i det europæiske samarbejde sådan og sådan, og derfor må vi også skæve lidt mere til, hvordan den her Domstol er. Og hvad så? Så vil vi måske få en prøvesag til, og så måtte vi jo tage det derfra.

Sandheden er jo også, at der ikke er nogen af os, der ved, hvad det vil sige, hvis vi ændrer ved de 30 ha. Der står meget fint i lovforslaget, at det har Domstolen ikke udtalt sig om. Nej, heldigvis ikke, men vi kan jo ikke afvise, at den, hvis der kommer en og anlægger en sag, vil blive nødt til at tage det op, ikke?

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Oprindelig indførtets bopælspligten jo helt tilbage i 1972, lige før EU-medlemskabet – EF-medlemskabet hed det dengang. Det var en beslutning, der blev truffet med meget bred tilslutning. Det var et meget vigtigt element i argumentationen for, at Danmark skulle tilslutte sig EF, altså et værn imod, at der ville blive en meget stor ændring af ejerforholdet i Danmark. Specielt i ferieområderne var man jo ret nervøs for, hvad der kunne ske.

Det var en klog beslutning, det mener jeg roligt jeg kan sige, og jeg synes, at det er besynderligt, at det nu 35 år efter bliver underkendt. Men det er jo i alt fald den situation, vi er i, og så må vi se, hvordan vi slipper lettest om ved de ulemper, den dom giver.

Kl. 18.15

I SF er vi bange for, at lovændringerne vil kunne få meget store konsekvenser for en række rekreative områder her i landet. Og det bygger jo bl.a. på det, at vi er noget usikre på, i hvor stor udstrækning man vil kunne udnytte huller i lovgivningen. Det er noget, der har været diskutert her i dag, og jeg vil gerne give tilsagn om, at vi i den udstrækning, det er muligt, vil være medvirkende til at lukke huller, der måtte kunne indebære, at man kan omgå den lovgivning, som vi så forsøger at rette ind, sådan at det kan have en rimelig effekt.

Jeg synes godt, man kan se på det spænd, der er imellem dommens størrelse på en ejendom på 3 ha og så det, der ligger i lovforslaget med 30 ha. Jeg synes, at der kan være belæg for